Rok V. Nr. 73.

Ogłoszenia wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą od wiersza drobnego (petit) . . . . po 8 centów za każde następne . . „ 5 „

Wychodzi w Krakowie 4 razy w tygodniu w dniu przedstawienia teatralnego.

AFISZ TEATRALNY.

Rok 1876.

Cena prenumeraty miesięcznej 50 cen. Numer pojedynczy kosztuje 5 cent.

Prenumeratę przyjmują: Administracya *Czasu*, przy ulicy Różannej Nr. 413 i Kasa Teatralna.

Kraków 24 lutego.

W sobotę benefis p. Ćwiklińskiej. Wystawioną będzie nowa piękna 3-aktowa operetka „Georgianki“. Wiadomość ta wystarczy, aby teatr był przepełniony, bo tak sympatya, jaką posiada w Krakowie nasza prymadonna jak i nowa operetka, są tego rękojmią. Dyrekcya sprawiła nowe kostiumy do tej sztuki.

* * *

Jeszcze dwie maskarady, odbędą się w sali redutowej. Słyszeliśmy, że na przedostatnią, wybiera się bardzo wiele osób. Na niedzielnej maskaradzie znajdowało się kilka wcale pięknych masek, między któremi odznaczała się najwięcej amazonka.

* * *

Niebawem rozpoczną się próby z komedyi p. Bałuckiego: „Pozłacana młodzież“, która daną będzie na benefis p. Szymańskiego.

* * *

Rozdano role do nauki z komedyi p. Michała Bałuckiego „Pozłacana Młodzież“, która przedstawioną będzie na benefis utalentowanego i pracowitego artysty naszej sceny pana Szymańskiego. Pani Hoffmanowa objęła małą rolę w tej komedyi hr. Idy.

* * *

Posiedzenie komisyi konkursowej, odbędzie się w niedzielę w mieszkaniu dyrektora.

* * *

„Komitet zarządzający domem czasowego schronienia“, „Przytulisko“ w Warszawie, zaprosił p. Hoffmann do wzięcia udziału w przedstawieniu, które odbędzie się w sali wielkiego teatru 12 marca, na rzecz tego zakładu dobroczynnego. Artystka nasza przyjęła to zaproszenie i uda się do Warszawy, gdzie wystąpi w jednej z swoich popisowych ról w *Aktorce* Fourniera.

Wiadomości artystyczne.

P. Terenkoczy dyrektor teatru poznańskiego, bawi w Warszawie, gdzie stara się o pozwolenie urządzenia letniego teatru. Tak więc Warszawa będzie posiadać aż cztery teatrą ogródkowe.

Utalentowany muzyk p. Maurycy Sieber, autor znanego utworu „Wieniec polski“, skomponował obecnie nowy utwór p. t.: „Unia“, składający się z melodyj polskich, ruskich i litewskich pieśni, kompozycya rozpoczyna się starą pieśnią Śgo Wojciecha „Bogarodzico“, finale zaś własnego pomysłu.

TEATRA W POLSCE

przez **Estreichera.**

LWÓW.

(Ciąg dalszy).

Nowakowski. Burmistrz w Najjaśniejszych Podróżnych, Kowar w Puszczy pod Hermansztadem, Braske w Xięciu Finlandzkim, Eros w Oktawii, Kozak Harastko w Syrenie z Dniestru.

Sosnowski. (Smochowski) Askow w Karolu XII., Sukania w Strelicach, Rycerz Lazarra w Blance de Montfaukon, Purgancyusz w Roszku Cymbałku.

Staczyński, Role mniejsze.

Starzewski starszy. Cyntio w Sydonii, Frydolin, Rotmistrz Seeburg w Wieńcu laurowym, Sokół w Puszczy pod Hermansztadem, Hrabia de Mulde w Dziecku Miłości, Terefere w Syrenie z Dniestru, Roszko Cymbałek.

Starzewski młodszy. Jasiek w Roszku Cymbałku, Stefuś w Frydolinie, Bartłomiej w Krakowiakach.

Zieliński. Henryk w Córce natury, Dorn w Przeznaczeniu, Rotmistrz w Roszku Cymbałku.

W r. 1815 grano na uczczenie wigilii rocznicy urodzin cesarskich komedyą „Henryk VI na łowach“. Dana zaś następnie opera „Łaska Imperatora“, wywołała ocenienie gry aktorów przez D. S. W. P. w Gazecie Lwowskiej 1813 N. 14 Kamiński grał Imperatora, Bensa majora, Nowakowski hrabiego, Kamińska Fiedorę i panna Görlitz śpiewaczka niemiecka, mówiąca z niemiecka po polsku. Recenzent twierdzi, iż Kamińska grała z doskonałością ukończonej aktorki, miłym i tkliwym śpiewem rozrzewniała. Najchlubniejszą gry jej zaletą były łzy, które wyciskała z óczu słuchaczy. Bensa przy pięknej postawie, dobrem graniu i przyjemnym głosie, będzie mógł na przyszłość lepiej się podobać, jeżeli dołoży pilności i nauczy się zręczniej nieco w wyższy tenor przechodzić. Nowakowski, którego pilność i usiłowania w tak młodym wieku, chwali publiczność, utrzymał tak w grze jako i śpiewie charakter starego hrabiego.

W tym roku przyjęto do trupy Franc. Błotnickiego.

W roku 1816 było 126 widowisk, między temi nowych 30 jakoto: tragedyj 4, komedyj 14, oper 4, dram 7, melodrama 1.

Tłumaczyli sztuki: Łopuszański, Starzewski.

Opery grano: Jan z Paryża, Krakowiacy i Górale dwie części, Syrena dwie części, Dwa słowa, Roszko Cymbałek, Terefere fagocistą, Szkoda wąsów, Łaska Imperatora.

Tragedye: Wychowańce, Inez de Castro, Edward III., Hiszpanie w Peru, Horyusze, Emilia Galotti, Król Lear, Nadyr, Bajard.

Melodrama Iskahar, grana cztery razy.

Główni członkowie teatru byli: Dyrektor muzyki Serwaczyński. Aktorowie: Pieściorowska, Bensowie, Kamińscy, Nowakowski Jan, Starzewski Szczęsny i brat jego, Błotnicki (zmarły 1852 r., Smochowski, Łopuszański, Aniela i Poliksena Rutkowskie.

Aniela Rutkowska (później Starzewska) przybyła z teatru warszawskiego i zjednała sobie od razu życzliwość widzów. Po drugim występie d. 3 stycznia 1816 r. w dramie Puszcza pod Hermanstadt, przyjętą została do kompanii.

Również przyjęta Poliksena Rutkowska po odegraniu roli w komedyi „Ciche wody“, d. 26 stycznia.

Zdanowicz z Warszawy grał trzy razy gościnnie w mies. lipcu. Zieliński aktor z Kamieńca grał raz w lipcu. Każyński dyrektor teatru z Wilna, grał trzy razy w grudniu.

Przyjęto też do trupy Annę Sole i Antoniego Radowskiego.

Dnia 3 maja 1816 umarła dobra aktorka do ról subretek i intrygantek, Karolina Pieściorowska. Pierwszy jej występ był w r. 1810 w Spazmach modnych (Lukrecya.

W tym roku rozbudził się duch rzeczywistej krytyki teatralnej wiedzie ją bezimienny Z... piórem wprawnem, badawczem i nieoglądającem się na uboczne względy. Dały mu do tego pochop pierwsze przedstawienia „Krakowiaków i Górali“ i tragedyi Lessynga „Emilia Galotti“, przekładu Starzewskiego, (Nra 192, 197 i 202 „Gaz. Lwowskiej)“.

„Krakowiacy i Górale“, pióra Kamińskiego, dani po pierwszy raz w d. 22 listopada obudziły zapał publiczności. Oceniacz w „Gazecie Lwowskiej“, chwali niepospolitą siłę poetycką, choć wytyka morały zbyt częste i nie zawsze stosowne. Akt drugi nieco naciągnięty a student przybiera charakteru awanturnika. Muzyka jenialna, lecz niekiedy słychać całe miejsca z Mozarta, mianowicie w akcie I. z Wesela Figara. Muzyka nie wszędzie wierna charakterowi, czasem nadto poważna, najmniej zaspokaja w mazurach i polonesie, bo nie ma właściwego ognia i mocy.

Grano dobrze. Szczególniej Kamiński jako organista, Bensa jako student. Śpiewy i orkiestra wiele pozostawiały do życzenia.

Surowszą była krytyka „Emilii Galotti“. Było to usiłowanie gry niepomyślne. Rolę Odoarda grał Kamiński, a Marynellego Nowakowski. Ci grali dobrze, szczególniej drugiego mimika trafna, gra tylko rękami wymuszona i niezręczna. W małych rolach Appianiego i malarza zadowolnili Starzewski i Smochowski (Sosnowski).

Bensowa jako Klaudya, dość zadowolniła. Skrytykowano wystawę i dekoracye.

Na to odpisał Jan Nep. Kamiński i rozwinął zasób erudycyi, którą zaimponował krytykowi, zbijając zdania jego szczegółowo. Za nim wtrącił swe trzy grosze inny krytyk wcale nie zręczny. Pierwsza to polemika na polu teatralnem, dowodząca, że scena obudziła we Lwowie zajęcie.

Najlepszy aktor z tej kompanii, Bensa, popróbował szczęścia w Warszawie. Wystąpił w roli Hamleta. Przyznano mu talent niepospolity, wymowną grę twarzy, wiele naturalności zwłaszcza w ironii i spokojnych scenach. Zarzucano mu, iż ma za mało ognia w grze. Inaczej grać musieli Szymanowski, Kudlicz i Werowski, więc się rodzaj pojmowania roli przez niego, nie wydał.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wydawca i Redaktor odpowiedzialny *Anastazy Mastalski*. W drukarni „CZASU“ w Krakowie. Rządca drukarni *Józef Łakociński*.

Abonament Nr. 20. Nr. porządkowy 73.

TEATR KRAKOWSKI.

We Czwartek dnia 24 Lutego 1876 r.

Komedya w 4 aktach, prozą Wiktoryna Sardou, przełożona dla sceny krakowskiej z francuzkiego, przez N. N.

Przedstawiona po raz pierwszy w Paryżu w teatrze „Vaudeville" dnia 6 Listopada 1873 r.

STRYJ SAM

OSOBY:

Samuel Tapplebot — — —	Pan Szymański.	Pani Bellamy — — — —	Pani Hoffmann.
Robert de Rochemere — —	Pan Sobiesław.	Sarah, synowica Tapplebota —	Panna Urbanowicz.
Fransis Briot — — — —	Pan Ignatowski.	Izabella czyli Bella, córka tegoż	Panna Wojnowska.
Elliot (dziennikarz) — — —	Pan Podwyszyński.	Angella, córka Tapplebota —	Panna Ficzkowska.
Fairfax (adwokat) — — —	Pan Dyliński.	Betsey, nauczycielka fortepianu —	P. Kwiatkowska.
Pułkownik Nathaniel — —	Pan Wojdałowicz.	Lukrecya — — — — —	Pani Kwiecińska.
Jyp, (agent wyborczy) — —	Pan Glikson.	Lydya — — — — — —	P. Krasnopolska.
Ulisses Tapplebot, syn Samuela	Pan Roman.	Olympia — — — — —	Panna Sławińska.
Jedediah Buxteu, pastor — —	Pan Janusz.	Kettly służąca — — — —	Panna Kwiecińska.
Tog, służący — — — —	Pan Bogucki.	Kamilla — — — — —	Panna Solska.
Paterson — — — — —	Pan Nowak.	Fanny — — — — — —	Pani Wyszomirska.
Robinson, murzyn — — —	Pan Galasiewicz.	Mistres Goduin — — — —	Panna Bułat.
Goduin — — — — —	Pan Słonarski.		

Rzecz dzieje się W Stanach Zjednoczonych w Ameryce za naszych czasów.

CENA MIEJSC: Loża parterowa lub I^{go} piętra 6 złr.— Loża drugiego piętra 4 złr. — Fotel w sześciu pierwszych rzędach 1 złr. 50 cent. — Krzesło 1 złr. — Krzesło do loży parterowéj lub I^{go} piętra 2 złr. — Krzesło numerowane na Balkonie w pierwszych dwóch rzędach 1 złr., w następnych 80 cent., w dalszych 70 cent. — Parter 60 cent. — Galerya 30 cent.

Kasa otwarta rano od godziny 9 do 12, a po południu od godziny 3 w dniu przedstawienia.

Początek o godzinie siódmej.